

deSingel

Choeur & Orchestre
Le Concert Spirituel
olv. Hervé Niquet

---

wo 6 mei 2015
Blauwe zaal
Grote podia
20 uur → 22 uur
pauze ± 20.45 uur

---

inleiding 19.15 uur
Liesbeth Segers
Blauwe foyer

over koningen & oorlogen

**Muziektheater Transparant & Cappella Amsterdam
& Barokorkest B'Rock** olv. George Petrou
vr 12 sep 2014

Choeur de Chambre de Namur olv. Leonardo García Alarcón
wo 22 okt 2014

Choeur & Orchestre Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet
wo 6 mei 2015

---

teksten programmaboekje **Steven Marien**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

Gelieve uw GSM uit te schakelen.

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be. Selecteer hiervoor voorstelling/ concert/tentoonstelling van uw keuze.

Reageer en win

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ... betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen. Selecteer hiervoor voorstelling/ concert/tentoonstelling van uw keuze. Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Grand café deSingel

open alle dagen 9 → 24 uur
informatie en reserveren
+32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks /
uitgebreid tafelen

Bij onze concerten worden occasioneel cd's te koop aangeboden door

La Boîte à Musique

Coudenberg 74 | Brussel +32 (0)2 513 09 65
www.classicalmusic.be

Met bijzondere dank aan **Jacek Bielat** voor het stemmen en het onderhoud van de concertvleugels van deSingel

Piano's Jacek & Svetio

Land Van Waaslaan 150 | Gent
+32 (0)9 227 77 37 | www.jspiano.be

Choeur & Orchestre Le Concert Spirituel

Hervé Niquet muzikale leiding Chantal Santon-
Jeffery sopraan Anne Magouet sopraan François-
Nicolas Geslot contratenor David Lefort tenor
Romain Bockler bas

Jean-Joseph Mouret (1682-1738)

Fanfare pour trompettes et timbales 5'

Jean-Baptiste Lully (1632-1687)

Uit 'Grands Motets pour le temps de guerre':

Quare fremuerunt 13'

O lachrymae 18'

pauze

Jean-François Dandrieu (1682-1738)

Les Caractères de la Guerre 10'

Jean-Baptiste Lully

Grand Motet 'Plaude laetare Gallia' 9'

André Campra (1660-1744)

Te Deum 30'

Schilderij van Jean-Baptiste Lully door Paul Mignard, ca. 1680 © Musée Condé, Chantilly

Politiek van de praalmuziek

Lully en de dramaturgie van het grand motet

Eén van de eerste beleidsdaden die de 23-jarige Louis XIV in 1661 stelde na het overlijden van de dominante kardinaal en premier Mazarin, was het stichten van een Académie de danse. Wekte zo'n schijnbaar fait divers in aanvang allicht weinig commotie, dan bleek bij nader inzien de stichting van deze en andere kunstacademies emblematisch voor de regeerperiode van de zelfverklaarde zonnekoning. Meer dan eender welke andere absolutistische monarch immers slaagde Louis XIV erin om van de kunsten in het algemeen en de dans en de muziek in het bijzonder het vlaggenschip te maken van zijn centralistische en op semi-theocratische leest geschoeide politiek. Ook bij zijn twee opvolgers, Louis XV en Louis XVI, zou een doorgedreven kunstbeleid een onlosmakelijke component van de vorstelijke politiek vormen.

In datzelfde jaar 1661 kreeg de ambitieuze Florentijn **Giambattista Lulli** (1632-1687) de ronkende titel van 'sur-intendant de la musique et compositeur de la musique de la Chambre de Sa Majesté', een functie die hem de permanente beschikking gaf over twee uitgebreide orkesten, een kamermuziekensemble en een schare zangers. De vocale en instrumentale effectieven aan het Franse hof bestonden van oudsher uit drie departementen: de Chapelle Royale stond in voor de religieuze muziek en telde voornamelijk zangers, de hout- en koperblazers van La Grande Ecurie namen de ceremoniële fanfares en marsen in open lucht voor hun rekening en de Musique de la Chambre tenslotte verzorgde het dagelijkse muzikale divertissement van de koning en zijn entourage. Die Musique de la Chambre stond onder leiding van een sur-intendant (in het geval van Lully ging het om een duobaan, samen met Jean-Baptiste Boësset) en bestond nog eens uit een vierentwintigkoppig orkest, La Grande Bande of Les Vingt-quatre Violons du Roy en een klein orkest, La Petite Bande of Les Vingt-et-un Violons. Daarnaast organiseerden de instrumentisten zich ook in kleinere kamermuziekformaties die optraden als Les Musiciens du Cabinet. Mutatis mutandis waren al deze subdepartementen van de koninklijke muziekmachine ontstaan en gegroeid sinds de vroege 15de eeuw en bleven ze in voege tot de Franse Revolutie er in 1790 komaf mee maakte.

Le roi danse: muzikale zelfrepresentatie

De jonge Italiaan Lulli – die al spoedig zijn naam zou verfransen tot Lully – voelde feilloos aan hoe de kunsten deel uitmaakten van de

politieke agenda van Louis XIV. Hij hermodelleerde de dansmuziek en creëerde een nieuwe, uitgesproken heroïsch-pronkerige stijl, die al spoedig herkenbaar zou worden als typisch Frans. In de regel hadden zijn balletten een allegorische ondertoon, waarmee hij een dubbele slag sloeg. In eerste instantie verheerlijkten de titels en het programma van de dansen in redelijk onbedekte termen het beleid van de koning, die overigens vaak zelf (en naar verluidt ook meer dan verdienen) meedanst. Daarnaast slaagde Lully er tevens in om de hele hofhouding met regelmaat mee te laten dansen; gezien de deelname van Louis XIV zelf zag de Franse adel in die dansavonden immers een opportuniteit tot zelfrepresentatie. Tegelijk evenwel werden de hovelingen door de gestaag complexer wordende aard van de choreografieën weerhouden van al te actieve politieke dadendrang: wilde men 's avonds niet languit op de Koninklijke Vloer belanden, dan was de betere benenstudie tijdens de politieke openingsuren overdag een conditio sine qua non. En ondertussen had de koning het rijk voor zich alleen.

In een tweede fase van zijn loopbaan, vanaf 1673, wijdde Lully zich aan de opera. Ook hier schiep hij, in samenwerking met de librettist Philippe Quinault, een typisch Franse pendant voor de Italiaanse opera: de tragédie lyrique. Tot zijn vroege en ietwat knullig veroorzaakte overlijden in 1687 – hij stierf aan de gevolgen van een loodvergiftiging die hij had opgelopen door met een zware dirigeerstaf op zijn eigen voet te slaan – voerde Lully succesvol de hegemonie over het Parijse operaleven: hij was de enige bezitter van het koninklijke octrooi op het uitvoeren van opera's en maakte daarvoor dankbaar gebruik van de instrumentale en vocale effectieven waarover het hof beschikte. Steevast waren deze tragédies en musique geschoeid op dezelfde leest: tijdens een proloog wordt door een resem allegorische figuren (Le Temps, Les Zéphirs, Astrée, ...) het beleid van de vorst bewierookt, waarna in vijf bedrijven een strijdhaftige held triomfeert over zijn minder intelligente en moreel laakbare tegenstanders. Zelfs Stalin had het zich niet mooier kunnen dromen.

Petit & grand motet

Relatief onderbelicht bleef het religieuze werk van Lully. Hoewel hij als sur-intendant de handen vol had met het componeren van opera's en balletten, vond hij sporadisch toch nog de tijd voor het schrijven van religieuze muziek. Louis XIV profileerde zich graag als een uiterst katholiek en vroom vorst. Elke ochtend woonde hij een misdienst bij die muzikaal opgeluisterd werd door de Chapelle Royale en waarbij steevast één petit motet en twee grands motets op het menu stonden.

Het petit motet is de zetting van een religieuze tekst, vaak een psalm of een antifoon, voor één solist en basso continuo, occasioneel aangevuld met twee concerterende instrumenten. Het grand motet is eveneens de zetting van een religieuze tekst, die ditmaal echter een beroep doet op alle zangers en instrumentisten van de Chapelle Royale. De sleutelmomenten van de tekst worden vertolkt door de tutti, die bestaan uit een vijfstemmig koor en een vijfstemmig orkest. Dames zongen niet mee in de Chapelle Royale: de bovenstemmen werden vertolkt door knapen (les pages) en gaandeweg ook door Italiaanse castraten. Koortutti worden afgewisseld met récits: solopassages, die bij Lully nog eerder kort van aard zijn. In een later stadium, bijvoorbeeld bij André Campra, nemen de récits onder Italiaanse invloed de gedaante aan van een heuse aria of solistisch ensemble.

Net zoals zijn balletten en opera's ademen de grands motets van Lully de ampleur en enverchure uit die passen bij een mis in aanwezigheid van de koning. Met het grand motet vestigt Lully een genre dat stilistisch weliswaar door en door Frans klinkt, maar qua karakter en theatraaliteit geenszins moet onderdoen voor zijn Italiaanse evenknie. Lully's jongere tijdgenoot Michel Richard Delalande (1657-1726) zou het grand motet verder uitwerken. Steeds meer trachtten de Franse kerken het model van het hof te imiteren, wat op het einde van de 17de en in het begin van de 18de eeuw leidde tot een heuse mode van concertmissen: het publiek repte zich naar de kerk in de hoop zich te goed te mogen doen aan alweer een groots opgevatte psalmuitvoering in de stijl van Lully of Delalande. In 1725 richtten Anne en André Philidor Le Concert Spirituel op, een Parijs instituut dat zich profileerde met de uitvoering van religieuze muziek: de eredienst liet men achterwege, de bijhorende muziek kreeg voortaan de onverminderde aandacht.

Quare fremuerunt: de dubbele bodem van het politieke grand motet

Zelfs op ogenschijnlijk onverdacht terrein, de religieuze muziek, wist Lully de dramaturgie van de omstandigheden dermate naar zijn hand te zetten dat ze in het artistiek-politieke kraam van zijn broodheer paste. Net om die reden, zo durven we veronderstellen, waagde hij zich overigens op een muzikaal domein – het religieuze – waarvoor eigenlijk andere collega's en niet hij bevoegd waren.

Edmond Lemaître wijst op Lully's tekstkeuze voor 'Quare fremuerunt'. Deze psalm is een zogenaamde koningspsalm, een psalm die tegelijkertijd de hemelse en de wereldlijke vorst looft. De koningspsalmen hebben een onverholven combattief karakter. Cruciaal

in 'Quare fremuerunt' is deze zin:

*Dominus dixit ad me: "Filius meus es tu, ego hodie genui te.
Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam et possessionem
tuam terminos terrae.
Reges eos invirga ferrea et tanquam vas figuli confriges eos".*

*Hij sprak tot mij: "Gij zijt mijn zoon, ik riep heden u in het leven.
Vraag het Mij slechts en Ik geef volkeren u tot een erfdeel, u tot een
eigen bezit de aarde tot aan haar randen.
Verbrijzelen moogt gij hen met ijzeren knots, hen als lemen kruiken
vergruizelen.*

De regeerperiode van Louis XIV werd getekend door niet aflatende oorlogen tegen de buurlanden. In 1684 sloot Frankrijk het Bestand van Regensburg met de toenmalige Spaanse koning en met de keizer van het Heilig Roomse Rijk. Frankrijk haalde als buit uit dat bestand een twintigjarige concessie over de regio's rond Luxemburg en Straatsburg. Zeer waarschijnlijk werd 'Quare fremuerunt' naar aanleiding van die gebeurtenis gecomponeerd. De psalmtekst spreekt boekdelen en is koren op de molen van de oorlogszuchtige vorst die zich opstelt als Gods triomfantelijke plaatsvervanger op aarde. Lully's toonzetting ademt diezelfde viriele triomfantelijkheid.

De andere werken op het programma

De andere werken die vanavond vertolkt worden hebben weliswaar dramaturgisch niet dezelfde scherpe inslag als 'Quare fremuerunt', maar sluiten toch eveneens nauw aan bij de propagandistische stijl van een absolutistische vorst die zich graag vereenzelvigd met het onoverwinnelijke Gallië. "L'état, c'est moi" luidde immers 's mans bekendste tweet.

'**O lachrimae**' van Lully dateert uit 1664. De Latijnse poëzie is van de hand van Pierre Perrin, de man van wie Lully ironisch genoeg in 1671 op weinig elegante wijze het octrooi op het uitvoeren van opera's afhandig zou maken. Wordt het eerste deel gekenmerkt door een naar Lully's doen eerder introverte zetting, dan is de finale een uitbundige jubelzang. '**Plaude laetare Gallia**' is een loflied ter ere van de Dauphin, de Franse kroonprins.

Het '**Te Deum**' van **André Campra** (1660-1744) dateert van een veel latere periode, vermoedelijk tussen 1721 en 1728. Campra was al een zestiger en had er een loopbaan als kapelmeester

aan de Parijse Notre Dame opzitten toen hij in dienst trad van de Chapelle Royale. Louis XV regeerde in die periode als jonge vorst over Frankrijk. De smaak van de Franse muziek uit de eerste helft van de 18de eeuw was aanzienlijk geëvolueerd: onder Italiaanse invloed klonk de muziek van onder anderen Campra en Charpentier aanzienlijk melodieuzer en bijwijlen zelfs virtuozer dan die van Lully. De eerder pompeuze stijl die gangbaar was onder Louis XIV maakte gestaag plaats voor een vlottere schrijftuur. Schreef Lully nog korte solistische interventies of récits in zijn grands motets, dan telt het 'Te Deum' van Campra duidelijk afgetekende aria's en solistische ensembles.

Jean-François Dandrieu (1682-1738) was organist aan de Chapelle Royale toen ook André Campra daar onderkapelmeester was. Zijn '**Caractères de la Guerre**' kunnen we beschouwen als een vorm van programmatische muziek, die in korte taferelen en met duidelijke sympathie de koninklijke oorlogsmachine verklankt.

Jean-Baptiste Lully

Uit 'Grands Motets pour le temps de guerre':

Quare fremuerunt (Psaume de David)

Quare fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania?
Adstiterunt reges terrae et principes convenerunt
in unum adversus Dominum
et adversus christum eius:
"Disrumpamus vincula eorum
et proiciamus a nobis iugum ipsorum."
Qui habitat in caelis inridebit eos
et Dominus subsannabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira sua
et in furore suo conturbabit eos:
"Ego autem constitutus sum rex
ab eo super Sion montem sanctum."
Eius praedicans praeceptum eius.
Dominus dixit ad me:
"filius meus es tu ego hodie genui te.
Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam
et possessionem tuam terminos terrae.
Reges eos in virga ferrea
tamquam vas figuli confringes eos."
Et nunc reges intellegite
erudimini qui iudicatis terram.
Servite Domino in timore
et exultate ei in tremore.
Adprehendite disciplinam
nequando irascatur Dominus
et pereatis de via iusta,
cum exarserit in brevi ira eius.
Beati omnes qui confidunt in eo.

tekst: Psalm 2

Waartoe leidt het woeden van de volken, het rumoer van de naties?
De koningen van de aarde komen in verzet,
de wereldmachten spannen samen
tegen de Heer en zijn gezalfde:
"Wij moeten hun juk afwerpen,
ons van hun boeien bevrijden."
Die in de hemel troont lacht,
de Heer spot met hen.
Dan spreekt hij tot hen in woede,
en zijn toorn verbijstert hen:
"Ikzelf heb mijn koning gezalfd,
op de Sion, mijn heilige berg."
Het besluit van de Heer wil ik bekendmaken.
Hij sprak tot mij:
"Jij bent mijn zoon, ik heb je vandaag verwekt.
Vraag het mij en ik geef je de volken in bezit,
de einden der aarde in eigendom.
Jij kunt ze breken met een ijzeren staf,
ze stukslaan als een aarden pot."
Daarom, koningen, wees verstandig,
wees gewaarschuwd, leiders van de aarde.
Onderwerp u, toon de Heer uw ontzag,
breng hem bevend uw hulde.
Bewijs eer aan zijn zoon met een kus,
anders ontvlamt zijn woede,
en uw weg loopt dood,
want bij het geringste ontsteekt hij in toorn.
Gelukkig wie schuilen bij hem.

Jean-Baptiste Lully

Uit 'Grands Motets pour le temps de guerre':

O lachrymae

O lachrymae fideles dolentis animae
Exite nostris cordibus,
et ex oculis rorate plenis fontibus.
O fons amoris in te peccavimus.
Sed prae dolores faciem velimus,
pecora tundimus.
Non in gaudio sed in fletu.
Non in jubilo, sed in planctu,
Tu invocamus te Domine Jesu.

Exultant caeli, cantent angeli,
sancti laetentur,
Et in excelsis tibi modulemur cantica pacis.
Cantica gloriae, laudis et victoriae.
Nos peccatores peccata flemibus,
et lugebimus, et clamabimus.

tekst: Pierre Perrin (1620-1675)

O trouwe tranen van de lijdende ziel,
verlaat onze harten,
stroom weg uit onze ogen in een overvloedige fontein.
O fontein van de liefde, we hebben tegen u gezondigd.
Als gevolg van ons verdriet pijnigen we ons gezicht,
kloppen we ons op de borst.
Niet uit vreugde, maar door pijn,
niet jubelend maar troosteloos.
We aanroepen U, Heer Jezus.

Dat de hemel zich verheugt, dat de engelen zingen,
dat de heiligen jubelen.
En tot U hoog in de hemel zingen wij vredesgezangen,
liederen over eer, lof en overwinning.
Wij zondaars huilen om onze zonden,
en we rouwen en we schreeuwen.

pauze

Jean-Baptiste Lully

Grand Motet 'Plaude laetare Gallia'

Plaude laetare Gallia
Rore caelesti rigantur lilia,
Sacro delphinus fonte lavatur
Et christianus christo dicatur.

O Jesu vita precantium
O Jesu vita precantium
Exaudi vota precantium
Vivat regnet princeps fidelis.

Semper justus, semper victor, semper augustus
Triumphet in caelis
Et sempiterna luceat corona.

tekst: Pierre Perrin

Verheug u en zing, Frankrijk,
de lelie baadt in hemelse dauw,
de Dauphin is gezuiverd in de heilige bron
en de christene heeft zich gewijd aan Christus.

O Jezus, leven aan zij die bidden
O Jezus, leven aan zij die geloven,
aanhoor de gebeden van Uw smekelingen:
moge de loyale Prins lang leven en regeren.

Altijd rechtschapen, altijd overwinnaar, altijd loyaal,
moge hij triomferen in de hemel
en moge zijn kroon voor altijd schitteren.

André Campra Te Deum

Te Deum laudamus; te Dominum confitemur.
Te æternum Patrem omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli, tibi cæli: et universæ Potestates,
Tibi Cherubim et Seraphim incessabili voce proclamant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt cæli et terra majestatis gloriæ tuæ.
Te gloriosus Apostolorum chorus,
Te Prophetarum laudabilis numerus,
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia:
Patrem immensæ majestatis;
Venerandum tuum, verum, et unicum Filium;
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
Tu Rex gloriæ, Christe,
Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem,
non horruisti Virginis uterum.
Tu devicto mortis aculeo,
aperuisti credentibus regna cælorum.
Tu ad dexteram Dei sedes, in gloria Patris.
Judex crederis, esse venturus.
(Hic genuflectitur)
Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni,
quos pretioso sanguine redemisti;
Aeterna fac cum Sanctis tuis in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tuæ.
Et rege eos, et extolle illos, usque in æternum.
Per singulos dies, benedicimus te,
et laudamus nomen tuum in sæculum et in sæculum sæculi.
Dignare Domine die isto sine peccato nos custodire.
Miserere nostri Domine, miserere nostri.
Fiat misericordia tua Domine super nos,
quem admodum speravimus in te.
In te Domine speravi;
non confundar in æternum.

tekst: Nicetas, bisschop van Remesiana (4de eeuw)

God, U loven wij; Heer, U prijzen wij.
Eeuwige Vader, U eert de ganze aarde.
U roepen alle engelen, U roepen de hemelen en alle machten,
U roepen de Cherubijnen en Serafijnen onophoudelijk toe:
Heilig, heilig, heilig is de Heer, de God der heerscharen.
Hemel en aarde zijn vol van de luister van uw heerlijkheid.
U verheerlijkt het roemrijk koor van de apostelen,
U prijst het lofwaardig getal van de profeten,
U looft de heerlijke schare van de martelaren.
Over de gehele aarde belijdt U de Heilige Kerk:
De Vader van de onmetelijke heerlijkheid;
Uw aanbiddelijke, ware en ene Zoon;
Alsmede de Vertrouster, de Heilige Geest.
Gij, Koning van de heerlijkheid, Christus,
Gij zijt de eeuwige Zoon van de Vader.

Gij hebt de schoot van de Maagd niet afgewezen
om mens te worden voor onze verlossing.
Gij hebt door de overwinning op de zonde en de dood
het rijk van de hemelen voor de gelovigen geopend.
Gij zetelt aan de rechterhand van God in de heerlijkheid van de Vader.
Wij geloven dat Gij eens als rechter ten oordeel zult komen.
(Hier knielt men)
Daarom smeken wij U: kom uw dienaren te hulp,
die Gij met uw kostbaar bloed hebt vrijgekocht;
Geef dat zij in de heerlijkheid onder uw heiligen gerekend mogen
worden.

Heer, red uw volk en zegen uw erfdeel.
En bestuur hen, en verhef hen tot in eeuwigheid.
Alle dagen prijzen wij U,
En wij loven uw naam in eeuwigheid, in de eeuwen der eeuwen.
Heer, wil ons heden zonder zonde bewaren.
Ontferm U over ons, Heer, ontferm U over ons.
Laat uw barmhartigheid over ons komen, Heer,
zoals wij op U hebben vertrouwd.
Op U, Heer, heb ik vertrouwd;
in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden.

Le Concert Spirituel

Le Concert Spirituel is een van de meest gevraagde barokorkesten van Frankrijk. Elk seizoen is het orkest te gast in Salle Pleyel en Théâtre des Champs-Élysées in Parijs en in het kasteel van Versailles. Buiten Frankrijk wordt het orkest regelmatig opnieuw uitgenodigd voor concerten in het Concertgebouw Amsterdam, de Opera van Tokio en Barbican, Wigmore Hall en Royal Albert Hall in Londen. Opgericht door Hervé Niquet in 1987 heeft Le Concert Spirituel zich gespecialiseerd in Franse kerkmuziek en vocaal repertoire dat in de vergetelheid is geraakt ('Andromaque' van Grétry, 'Callirhoé' van Destouches, 'Proserpine' van Lully, 'Sémélé' van Marais, 'Carnaval de Venise' van Campra, 'Sémiramis' van Catel, 'La Toison d'Or' van Vogel, 'Les Mystères d'Isis' van Mozart en 'Les Fêtes de l'Hymen et de l'Amour' van Rameau). Le Concert Spirituel neemt exclusief op voor het label Glossa (verspreid door Harmonia Mundi) sinds 2000. Verschillende opnamen werden bekroond met een Edison Award, Echo Klassik Preis en de Grand Prix de l'Académie Charles Cros. Het ensemble zal het seizoen 2015/2016 openen met een nieuwe tournee met muziek van Striggio, onder meer op de festivals van Edinburgh en Ambronay en met 'Fireworks' en 'Water Music' van Händel op de festivals van Périgord en Varazdin, Händels 'Messiah' in de abdij van Saint-Riquier, in het Théâtre de Poissy en in Bozar in Brussel, en vervolgens de herneming van het 'Gloria' en 'Magnificat' van Vivaldi in Salle Gaveau in Parijs. Recente grote projecten waren de nieuwe productie van 'Persée' van Lully (versie 1770) in het Arsenal in Metz, aan het Théâtre des Champs-Élysées en aan de Opéra du Château de Versailles; de reconstructie van

de 'Messe des morts' geschreven voor de dood van Marie-Antoinette door C.-H. Plantadeen het 'Requiem' voor Louis XVI van Cherubini op het Festival Berlioz - La Côte-Saint-André en aan de Chapelle du Château de Versailles; de herneming van de opera 'Don Quichotte chez la Duchesse' van Boismortier in de regie van Corinne en Gilles Benizio (alias Shirley en Dino) aan de Opéra Royal du Château de Versailles. Le Concert Spirituel is ensemble in residentie aan de Opéra-Théâtre van Metz Métropole en in het Arsenal - Metz en Scènes, en wordt betoelaagd door het Ministère de la Culture et de la Communication en door de Stad Parijs. Le Concert Spirituel wordt onder meer gesponsord door Groupe SMA en krijgt de steun van Mécénat Musical Société Générale en Fondation Bru. www.concertspirituel.com

deSingel tijdslijn (selectie)

wo 6 mei 2015
Choeur & Orchestre Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet
Lully, Mouret, Campra, Dandrieu

do 14 mrt 2013
Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet
Charpentier, Le Prince, Lully

[...]
wo 16 jan 2008
Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet
Charpentier

wo 26 apr 2006
Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet
Campra, Charpentier

za 6 apr 2002
Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet
Charpentier

Le Concert Spirituel

muzikale leiding
Hervé Niquet

Orkest

viool
Alice Pierot
Olivier Briand
altviool
Judith Depoutot
Géraldine Roux

cello
Tormod Dalen

fluit
Pierre Boragno
Maud Caille

hobo
Héloïse Gaillard
Luc Marchal

fagot
Nicolas André

trompet
Jean-Baptiste Lapierre
Jean-Luc Machicot

pauken
Isabelle Cornelis

theorbe
Caroline Delume
Bruno Helstroffer

orgel
François Saint Yves

Koor

sopraan
Marie-Pierre Wattiez
Agathe Boudet

contratenor
Yann Rolland
Damien Brun

tenor
Benoit Porcherot
Pascal Richardin

bariton
David Witczak
Sydney Fierro

bas
Paul-Henry Vila
Simon Bailly

Hervé Niquet

Hervé Niquet is van vele markten thuis. Hij bespeelt het klavecimbel net zo goed als het orgel, dirigeert, zingt en componeert. Hij staat bekend als specialist van Frans repertoire van de barok tot Debussy. Al vroeg concentreerde hij zich op koor- en orkestdirectie. In 1980 werd hij benoemd tot 'chef de chant' aan de Opéra National de Paris. In 1987 richtte hij Le Concert Spirituel op, aanvankelijk met het doel om het repertoire van het Franse Grand Motet van de zeventiende en achttiende eeuw nieuw leven in te blazen. Daarnaast wordt hij ook vaak gevraagd als gastdirigent van prestigieuze orkesten, waarmee hij Frans repertoire exploreert van de negentiende en begin twintigste eeuw. Vanuit zijn drang om werken uit deze periode te herontdekken richtte hij in 2009 mee het Palazzetto Bru Zane op – Centrum van Franse romantische muziek in Venetië. Hervé Niquet dirigeert regelmatig opera's, zowel met Le Concert Spirituel als met andere opera orkesten. Hij werkte samen met regisseurs en vormgevers als Mariame Clément, Georges Lavaudant, Gilles en Corinne Benizio (alias Shirley et Dino), Christoph Marthaler, met Romeo Castellucci afgelopen seizoen in de Munt in Brussel en met Christian Schiaretti voor 'Castor et Pollux' van Rameau in het Théâtre des Champs-Élysées. In maart 2016 zal hij 'Idomeneo' van Mozart dirigeren aan de Opéra national du Rhin. Hervé Niquet is tevens muziekdirecteur van het Vlaams Radio Koor en is eerste gastdirigent bij Brussels Philharmonic. Met deze laatste werkt hij aan een reeks opnamen van cantates van de Prix de Rome met de steun van Palazzetto Bru Zane. Hervé Niquet is artistiek directeur van het Festival de l'abbaye de Saint-Riquier

– Baie de Somme. Hij is benoemd tot Chevalier de l'Ordre National du Mérite et Officier des Arts et Lettres.

deSingel tijdlijn (selectie)

wo 6 mei 2015
Choeur & Orchestre Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet
Lully, Mouret, Campra, Dandrieu

do 14 mrt 2013
Le Concert Spirituel
olv. Hervé Niquet
Charpentier, Le Prince, Lully

[...]

wo 16 jan 2008
Le Concert Spirituel
olv. Hervé Niquet
Charpentier

wo 26 apr 2006
Le Concert Spirituel
olv. Hervé Niquet
Campra, Charpentier

za 6 apr 2002
Le Concert Spirituel
olv. Hervé Niquet
Charpentier

Anne Magouët

Anne Magouët studeerde zang aan het Conservatoire National de Région de Nantes in de klassen van Annie Tasset en Alain Buet. Ze specialiseerde zich in oude muziek. Ze zingt regelmatig in ensembles als deze van Jacques Moderne, Stradivaria, Les Sacqueboutiers de Toulouse, Concerto Soave, La Grande Ecurie et la Chambre du Roy, Les Eléments, Pierre Robert, Les Folies Françaises, Le Poème Harmonique, Les Passions, Sit Fast, Les Traversées Baroques en Le Concert Spirituel. Regelmatig maakt ze ook uitstapjes naar de jazz. Ze deed verschillende projecten met David Chevallier (Gesualdo

Variations, Double Dowland, Sit Fast & Fear Not, Emotional Landscapes), Alban Darche, Dominique Pifarély, Marc Ducret ea. In 2014 verleende ze haar medewerking aan 'Emotional Landscapes - extended play' (liederen van Björk op oude instrumenten) en de cd 'Dowland - A game of Mirrors'. Hoogtepunten van 2015 zijn missen met Jean-Claude Malgoire, concerten op Folle Journée de Nantes, een cd-opname met het ensemble Stradivaria, 'Das Paradis und die Péri' van Schumann en een nieuwe samenwerking met Concert Etranger.

deSingeldebuut

Chantal Santon-Jeffery

De Franse sopraan Chantal Santon-Jeffery voelt zich even goed thuis in oude muziek, in opera's van Mozart, in het grote romantische repertoire als in hedendaagse creaties. Als soliste wordt ze regelmatig uitgenodigd door Le Concert Spirituel, Les Talens Lyriques, Le Cercle de l'Harmonie, Les Siècles, Opera Fuoco, Brussels Philharmonic, Hong Kong Philharmonic ea. Ze gaf reeds concerten in Théâtre des Champs-Élysées en Salle Pleyel in Parijs, in de Opéra Royal de Versailles, in de operahuizen van Avignon en Rouen, in de Philharmonie en in de opera van Liège, in Bozar Brussel en Konzerthaus Wien. Hoogtepunten van dit seizoen zijn 'Armida' van Haydn met Le Cercle de l'Harmonie in een regie van Mariame Clément, 'Don Quichotte chez la Duchesse' van Boismortier olv. Hervé Niquet in een regie van Gilles et Corinne Benizio (alias Shirley en Dino), de rol van La Folie in 'Platée' van

Rameau in Boedapest, 'Le Temple de la Gloire' van Rameau met Les Agrémens en 'Christophe Colomb' van Félicien David olv. François-Xavier Roth. Chantal Santon-Jeffery is te horen in een dertigtal cd-opnamen, waaronder 'King Arthur' van Purcell met Le Concert Spirituel, 'Renaud' van Sacchini met Les Talens Lyriques, 'Velléda' van Dukas en 'Christophe Colomb' van David met Les Siècles olv. François-Xavier Roth, 'Les Bayadères' van Catel met Musica Florea, 'Les Mystères d'Isis' van Mozart-Lachnitz en 'Les Fêtes de l'Hymen et de l'Amour' van Rameau met Le Concert Spirituel, 'La Vénitienne' van Dauvergne, 'La Caravane du Caire' van Grétry en 'Le Temple de la Gloire' van Rameau met Les Agrémens, 'Tancredi' van Campra. Op het label AgOgique verscheen haar eerste recital-cd met aria's van Purcell en Charpentier.

deSingeldebuut

David Lefort

De Franse tenor David Lefort is actief als zanger van recitals, oratoria en opera's. Hij vertolkte uiteenlopende rollen zoals deze van 'Eumete' in 'Le Retour d'Ulysse' van Monteverdi olv. Christophe Rousset in de Cité de la Musique en in het Capitole de Toulouse, Een Herder in 'Orfeo' van Monteverdi in de Opera van Lyon), Bajazet in 'Tamerlano' van Händel met Emmanuel Haïm en Sandrine Anglade in de Opera van Lille), Don Ottavio in Mozarts 'Don Giovanni', Basilio in 'Le Nozze di Figaro' van Mozart), ea. In 2009 zong hij de rol van Deuxième Tante in de wereldcreatie van 'Yvonne, Princesse de Bourgogne' van Philippe Boesmans in de Opera van Parijs met Luc Bondy en Sylvain Cambreling. In 2010 nodigde Christophe Rousset hem uit als solist in 'King Arthur' van Purcell in Salle Pleyel in Parijs en in de Capitole in Toulouse. In 2012 zong Lefort onder meer in de Opera van Nantes-Angers, in de rol van Alfred in 'La Vie Parisienne' van Offenbach. Het jaar daarop werd hij uitgenodigd door het Orchestre de

Picardie voor een reeks concerten van 'Der Schauspieldirektor' van Mozart en hij zong een concert met madrigalen van Monteverdi met Emmanuelle Haïm en Le Concert d'Astrée en verschillende concerten met motetten van Charpentier met het Ensemble Jacques Moderne. In hetzelfde jaar zong hij ook nog in de Salle Pleyel in Parijs aan de zijde van Anne Sofie von Otter in 'Die Sieben Todsünden' van Kurt Weill met het Orchestre Philharmonique de Radio France. Recente hoogtepunten zijn een tournee met 'Les Cris de Paris' van Geoffroy Jourdain in een regie van Benjamin Jourdain rond de cantates van Rossi en madrigalen van Monteverdi. De eerste recital-cd van David Lefort, in liederen van Poulenc, verscheen in 2006 op het label Saphir Productions. In 2011 verscheen zijn cd 'Biondina - Souvenir d'Italie' met liederen van Gounod en Tosti op het label Hortus. www.david-lefort.com

deSingeldebuut

François-Nicolas Geslot

De Franse contratenor François-Nicolas Geslot studeerde zang bij Arrigo Pola in Italië. In 1992 maakte hij deel uit van de operastudio van de Opéra de Paris Bastille in de klas van Anna-Maria Bondi. Na zijn studies vertolkte hij rollen in 'Dialogues des Carmélites' van Poulenc in Palais Garnier en in 'Salome' in de Opéra Bastille. Daarna werd hij vast ensemble lid van de Opéra Comique in Parijs. In Frankrijk en daarbuiten was hij te horen in 'Don Giovanni', 'Cosi fan Tutte', 'Les Contes

d'Hoffmann', 'Parsifal', 'Ariane auf Naxos', 'Manon', 'La Belle Hélène', 'Carmen', 'Platée', 'Turandot', 'Les Mamelles de Tirésias'... Geslot was te gast in de Opéra Bastille, in het Châtelet en Palais Garnier in Parijs, in de Staatsoper Hamburg, in het Concertgebouw Amsterdam, in de Vlaamse Opera, in Konzerthaus Wien, in het Grand Théâtre du Luxembourg, en op verschillende festivals. Zijn passie voor barokmuziek leidde tot samenwerkingen met ensembles

als Les Arts Florissants olv. William Christie, Il Seminario Musicale, Le Concert Spirituel, Le Poème Harmonique, La Symphonie du Marais, La Fenice, Le Parlement de Musique, Les Agrémens en Ensemble Elyma olv. Gabriel Garrido. Geslot is te horen in opnamen van de 'Waisenhausmesse' van Mozart, motetten van Saint-Saëns en het 'Te Deum' van Charpentier met Le Parlement de Musique, in de 'Grands Motets' van Desmarest, 'Le Bourgeois Gentilhomme' van Lully met La Symphonie du Marais, als Daphnis in 'Daphnis et Chloé' van Boismortier olv. Hervé Niquet, in de 'Mattheuspassie' van Telemann olv. Wieland Kuijken, ea. Recent zong hij Le Soleil in de nieuwe productie van 'Phaéton' van Lully in de Opera van Saarbrücken olv. George Petrou en in een regie van Christopher Alden. Hij was tevens te horen in 'Pygmalion' van Rameau olv. Jean-Marie Puissant. In de Opéra van Metz en in de 'Opéra royal de Versailles zong hij Don Quichotte in 'Don Quichotte

chez la Duchesse' van Boismortier in een regie van Corinne et Gilles Benizio (alias Sherley en Dino) olv. Hervé Niquet. Dit seizoen is hij opnieuw te horen in 'In Exitu Israel' van Mondonville. In 2016 zal hij onder meer te horen zijn in 'Princesse de Trébizonde' in de Opéra van Limoges.

deSingel tijdlijn

wo 6 mei 2015
Choeur & Orchestre Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet
Lully, Mouret, Campra, Dandrieu

wo 16 jan 2008
Le Concert Spirituel
olv. Hervé Niquet
Charpentier

za 6 apr 2002
Le Concert Spirituel
olv. Hervé Niquet
Charpentier

Romain Bockler

Na een diploma als ingenieur in de akoestiek koos Romain Bockler voor een zangcarrière. Hij studeerde aan het conservatorium van Lyon en was laureaat van verschillende wedstrijden (eerste prijs op het Concours International de Chant Baroque de Frouville in 2013, tweede prijs op de International Early Music Vocal Competition Canticum Gaudium in Poznan in 2011). Recent stond hij als solist op de affiche van de Opéra de Dijon (in de rol van Peri in 'La Pellegrina') en hij werkt regelmatig samen met gerenommeerde ensembles als Le Concert Spirituel olv. Hervé Niquet, Ensemble Jacques Moderne olv.

Joël Suhubiette, het Orchestre d'Auvergne olv. Roberto Fores-Veses, Concerto Soave olv. Jean-Marc Aymes, Le Concert de l'Hostel Dieu olv. Franck-Emmanuel Comte, etc... Vaak zingt hij in repertioere van de renaissance en vroege barok met gespecialiseerde kleine vocale ensembles (met een stem per partij) zoals Huelgas Ensemble, Douce Mémoire, Perspectives, Les Jardins de Courtoisie, La Main Harmonique, Epsilon ea. Bockler is te horen op een groot aantal cd-opnamen. www.romainbockler.com

deSingeldebuut

Binnenkort in deSingel

Kammerorchester Basel

olv. **Christian Zacharias** piano

F Mendelssohn-Bartholdy

Ouverture 'Die Hebriden', opus 26

L van Beethoven

Concerto voor piano en orkest nr 3 in c, opus 37

R Schumann

Symfonie nr 2 in C, opus 61

wo 13 mei 2015 | Blauwe zaal | 20 uur

€ 30, 25, 20 (basis) | € 25, 20, 15 (-25/65+) | € 8 (-19 jaar)

gratis inleiding Francis Maes | Blauwe foyer | 19.15 uur

architectuur
dans
theater
muziek
in deSingel

---

t +32 (0)3 248 28 28
Desguinlei 25
B-2018 Antwerpen

---

www.desingel.be
 deSingelArtCity

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Overheid

mediasponsors

